

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általalok katholicusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 5 ft., félévre 2 ft. 50 kr., negyedévre 1 ft 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.
Előfizethetni a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál.

Felolós szerkesztő:
Németh Ödön.

Megjelenik hetenkint 2-szer: *szerdán este és szombaton este.*
Szerkesztőség: Kigyó-utca 9. sz. Kiadóhivatal: Szt.-István-tér 1. sz.
Hirdetések helyenként 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr.

A kiegyezés kérdése.

Az osztrák birodalmi gyűlést megnyitották. Thun gróf az új miniszterelnök bemutatása rövid beszédben a kabinetet. Rövid beszéde semmi különösebb politikai enunciacióval nem járt. Sem meg nem nyugtatta az ellenzékét követendő magatartásának vázolásával, sem olyan kijelentést nem tett, a mellyel a kedélyeket felingerelte volna. Ennek daczára az első ülés lefolyása igen zajos volt.

Azt a morális silyedést, melybe az osztrák parlament az obstrukció folyamata alatt került s mely tetőpontját érte el a lex Falkenhayn behozatalával, nem heverte ki a szünet alatt sem. Ezt a parlamentáriumust aláásó törvényt ugyan már az első ülésen elnöki kijelentéssel hatályon kívül helyezték. Az ellenzék azonban ezzel nem elégedett meg. Olyan kijelentést várt, a mely a lex Falkenhaynt egyuttal elítélte volna. Növelte az elkeseredést, hogy Fuchs lett elnökké megválasztva, a ki a régebbi elnökségnek is tagja volt. Mi természetesebb, hogy a demagog, lármás és az utcának beszélő elem, az első ülésen már oly racionzátlanul viselkedett, hogy a nagyobb botránnyal egyedül az elnök nyugodtsága állotta utját.

Pedig lett volna oka nyugodtnak nem lenni. A sok szép kifejezés között, a mit feléje szórtak, sűrűn szerepeltek „fegyházbá

való“ „hazaáruló“ „gazember“ és több ezekhez hasonló jelző.

Nehéz egészen megérteni ez elvadását az osztrák parlamentnek s még nehezebb megmondani, hogy ilyen viszonyok között Thun gróf miniszteriuma minő reményekkel veszi fel a harcot?

Némileg biztató lehet reá, hogy a nyelvrendeletek visszavonása folytán élte vette kissé az ellenzék haragjának s látszólag ma többséggel bír. Nem sok ez a többség, mindössze 35. Sőt ez sem egészen bizonyos, miután a német nagybirtokosok s a pártönkivüliek csatlakozásukat nem jelentették még be. Ez is tehát csak olyan reménybeli többség.

Szerencsénének tekinthetjük azt is, hogy az obstrukció hívei ketté váltak s ma mindössze 61 képviselőből állanak azok a pártok, a melyek az obstrukciót folytatni akarják, s mint az első ülés számos bejelentéséből látható, folytatni is fogják. Ámde az osztrák parlamentben ma demoralizált állapotában, egy mindenre kész obstrukció ellenzékkel szemben valóban megfajthatatlan rejtély, miképpen fogják kellő időre előkészíteni a kiegyezés kérdését?

Május 1-én lejár a határidő. Ez idő alatt rendezheti a dolgait Thun gróf? Aligha! És mi lesz ez esetben? Megszűnik a 67-es kiegyezés? Avagy tovább fejlesz-tik nálunk is a zsendár birodalmat, s megkapjuk Bánffyék abszolút hatalmát? Ez a nagy kérdés áll a nemzet előtt!

A kiegyezés megoldását mi is kívánatosnak tartottuk és tartjuk. De csak addig míg a nemzet érdekeinek szemellett tartásával köthető meg. Rendőrállamot nem kívánunk, és Bánffyék erőszakos rendelkezéseivel annak fenntartását nem óhajtjuk. Akkor inkább szakadjunk szét Ausztriától, semhogy az amugy is elszakadt kötelékből ostrom tonjanak Bánffyék a nemzet kor-bácsolására.

Minden barátság annyit ér, a mennyi őszinteség van benne. Ha nem kellünk osztrák szomszédainknak, szakítsunk velök. ▲ feltukmált barátságot megszokták fizet-tetni. Eleget fizettünk eddig is, hogy barátságunkat elfogadták. Eddig csak birtuk, de ez a barátság újabb terheket már nem bír el. Ha jobban megterheljük, össze-rokadunk.

Ezért tekintünk aggódva át Ausztriába. Zavar van ott, kétségbeesítő stagnálás itt. A küszöbön áll a mi kormányunk is. Várja mi történik odaát, hogy a szerint legyünk továbbra is alkotmányos állam, vagy kormányozzanak bennünket Bánffyék abszolút uralommal.

Rossz, beteges ez a mi mai parlamentünk is, de mentsen meg bennünket az Isten, hogy még a látszatát is elveszítsük az alkotmányunk.

Vagy talán ez jobb lesz? Talán öntudatra ébred e nagy rugásra végre majd a nemzet?

Herczogovinai történet.

— A „Fejérmegyei Napló“ tárcaja. —

C. C. után fordította: N. Z.

Hasszán előkelő és gazdag török vala Hercegovinában. Kiterjedt földbirtoka szép jövődelmet biztosított neki évenként. Mekkába is — a mint azt minden jó mohamedánnak tennie kell — elzarándokolt s megkapta a „hadsi“ (zarándok) nevet. Ezekből látható, hogy boldogságát úgy a földön, mint a mennyben semmisen zavará.

Egyedül csak leánya volt az, ki gondot okozott.

Szép volt e leány, szép mint a fénylő nap és termete gyönyörű. Természete azonban fegyelmetlen és daczos. Senkinek sem volt tekintélye előtte, senkitől sem félt; akaratával uralkodott környezeten s e környezet mi folyással sem bírt rá. Már mint kis gyermeket „a vad“-nak nevezték a szomszédok s e nevet mint viruló hajadon is megtartá.

Nem is csoda, hogy „Ajkuná“-nak nem akadt kérője. Messze környéken híres volt szépségéről, de egyuttal akaratosságáról is és nem akadt férfi, a ki megszelidítésére vállalkozni merészelt volna.

Évek jöttek, évek mentek, Ajkuna társnői már rég a házasság boldog kikötőjében valának s ő még mindig csak várt, várt daczosan s ép oly neveletlenül viselkedett, mint azelőtt...

Egy derék török kereskedőnek, kinek neve Mujó vala s Hasszán falujától néhány mérföld-

nyire lakozék, szintén fiúbe jutott Ajkuna híre, híre a szépségéről, daczossága és illetlenségéről. És elhatározá, hogy megkéri Ajkunát. A sok szóbeszéd, mely a lány rossz hírét mindonfelé terjeszté, nem gátolta szándékában. Bebizonyítani akará, hogy véghez viszi azt, mit sokan hihetetlennek, sokan meg egyenesen lehetetlennek állították; Ajkunát „megzabolýázní“ akará, mint magát kifejezé.

Gyors elhatározással utra kelt Mujó, utra Hasszán faluja felé. Utközben pedig még nagyon sokat hallhatott Ajkunáról... Mindez azonban már nem volt újság előtte, hisz ismerte a lány szépségéről, meggonolatlansága és vad-ságáról keringő híreket...

Derék törökünk Hasszán falujába érve, egy ösmerőséhez szállt.

Határozata szilád: Ajkunát magáévé teszi; — s ezért ösmerősét felkéré, hogy érdekében Hasszánnal beszéljen. Ez Mujó szándékán elcsudálkozott s szinte kellemetlenül meglepetve, szándékáról lebeszélni igyekezett s mikor látta, hogy felvilágosításai és tanácsai eredménytelenek, elutasítá Mujó kérését azzal az indokollással, hogy ő nem akar Mujó szerencsétlenségének okozója lenni, már pedig, „aki Ajkunát nőül veszi az okvetlenül szerencsétlen lesz.“

Többek hasonló visszautasítása után Mujó végre is elhatározta, hogy személyesen megy Hasszánhoz kérését előadni.

Hasszán, mint az különben is szokása vala, igen barátságosan fogadá vendégét. Egy ideig beszélgettek, pompás csészékből itták a

feladott fekete kávét és kéjesen dohányoztak csibukjaikból. Beszédközben Mujó felemlíté célját is, a nőülést és Hasszántól megkérte Ajkunát.

Hasszán a mindig szives, előzékeny török, előkelő nyugalommal hallgatá Mujót s midőn ez beféjezé beszédét, komolyan mondta:

— Mindenestre örvendenék, ha leányom férjeül oly derék férfit tudhatnék, mint aminő te vagy, mégis figyelmeztetek Ajkuna hibáira, melyek olyanok, hogy a lányommal való boldog házassálet szinte képzelhetetlen. Azért jól gondold meg a dolgot s éret megfontolás után add tudtomra határozatotad.

Mujó ismétlé szilárd elhatározását, hogy Ajkunát nőül óhajtja...

Ajkuna, a „vad“, az akaratos, hamar értesült Mujó szándékáról, mert a faluban gyorsan elterjedt annak híre, hogy egy fiatal ember érkezett, ki Ajkunát nőül kérte.

A lakosság Mujót részben részvétellel, részben bizonyos tisztelettel környezé, aszerint, a mint tettét ostobaságnak vagy különös bátorságnak tekinték. Mindezzel azonban Mujó nem törődött.

Ajkunának... ki az ifjut az ajtórácson keresztül többször látta és ugyanott beszélt is vele — a török lányok csak így értekezhetnek kérőkkel — Mujó megtetszett s így hamarosan bele is egyezett abba, hogy neijévé legyen.

Néhány tárgyalás után megállapították Ajkuna hozományát, ösvérekre rakva és ezt Mujó házába szállították.

Ajkunát Mujó maga akará falujába vinni,

A népkönyha.

Lapunk múlt számában közlemény jelent meg a népkönyha felállítására érdekében, amely közlemény kapcsán a „Székesfehérvár és Vidéke” tegnap megjelenő száma füstjeletreméltó lelkesedéssel írta csakugyan csak a népkönyha érdekében s ő is a „Jóteköny Nőegylet” tartja leghivatottabbnak a jótékony intézmény létesítésére.

Hogy milyen áldás a szegény éhezőkre a népkönyha felállítása, azt már múlt lapunkban bőven kifejtettük, s most csak is a Jótékony Nőegyletről, annak társadalmi helyzetéről s azon módzatokról óhajtunk megemlékezni, a melyekkel lehetővé tehetnők azt, hogy a nevezett egyesület a téli időnyre felállíthassa az olyannyira szükséges népkönyhat.

Régebb idő óta némi elkeseredéssel tapasztaltuk azt, hogy városunk közönsége nem viseltetik azzal az érdeklődéssel a „Jótékony Nőegylet” működése iránt, a melyet az méltán megérdemel. S éppen ez érdeklődés hiánya miatt nemes missiót teljesítő egyesületünk nem tud olyan akciót kifejteni a jótékonyterén, mint a milyent hivatva van kifejteni, s mint a minőre nemes érzésű hölgyeink lelkesedése képessé teszi.

Kerestük miben rejlik ennek az oka? Vajjon szervezete avagy vezetősége az oka annak hogy életműködésében nincsen meg az az erő, a mely más városok hasonlóságában?

E közben arról győződöttünk meg, hogy a mi jótékony nőegyletünk tagjai közzé számítja a város hölgyeinek legelőkelőbbjét, a kik a legnagyobb lelkesedéssel szolgálják az egyesület érdekeit. Vezetőségének élén pedig *Szőgyény-Mariich* Julia áll, olyan magaslatos női jellem, akinek egész élete nemes áldozat, a melyet az emberiségnek hoz. Egész lelkivilágát a jótékony-ság nemes gondolatja tölti be, s nem ismer fáradságot abban a törekvésében, hogy az elhagyottak és a gyámolításra szorulókat helye-

tén könnyítsen, nyomorán enyhítsen. A keresztény nő nemes hivatását e földön meg teljesítheti valaki úgy mint ő, de jobban nem. És elmondhatjuk, ha a jótékony nőegylet még ma is áll szomorú társadalmi viszonyaink s az általános jóra való restég dacára is, mely e szerencsétlen városnak évtizedek óta uralkodó planétája, úgy ez egyedül és kizárólag *Szőgyény-Mariich* Julia érdeme. Csak is az ő nemes példaadása volt képes ilyen viszonyok között is ébren tartani az érdeklődést, csak is az ő fáradhatatlan buzgalma tudott alapot szerezni a jótékony-ság gyakorlására s csak is az ő ellenállhatatlan szeretetreméltósága tudta összehozni s együtt tartani azt a nemes gárdát, a mely a jótékony nőegylet választmányában van képviselve, a mely az ő mindenben segítő munkatársára.

Ha nem birt ennek dacára sem olyan eredményeket elérni ez egyesület, a minőt óhajtottunk volna, ennek okát nem az egyesületben, hanem az egyesületen kívül álló tényezőkben kell keresnünk. Keresnünk kell első sorban a városi hatóságban, mely mindenre inkább gondolt, mint arra, hogy gyámolítsa minden erejéből ez egyesületet, a mely a legnemesebb törekvést, az emberi nyomor enyhítését írta ki zászlájára. A színtársulat, a keresk. akadémia stb. kapnak évente szubvenziót, de arról nem hallottunk, hogy a jótékony nőegylet ilyen támogatásban részesült volna. Nem mondjuk mi azt, hogy az említettek nem érdemlik meg a pártolást; azt sem mondjuk, hogy a város midőn e segélyezéseket eszközli helytelenül cselekszik; de igen mondjuk azt: ha a kulturális törekvéseket; ha a művészetek és közoktatásiügyet erőinkhez mérten gyámolítjuk, úgy nem szabad megfélekednünk éppen a kultúra által miudég növelt emberi nyomorról sem; nem szabad megfélekednünk azokról, a kik nem élvezetért, nem a haladásban való gyámolításukért nyujtják felénk esdő karjaikat; nem szabad megfélekednünk azokról, a kik csak az éhség és a hideg ellen kérnek tőlünk védelmet, a kik nem élvezni, hanem csak élni akarnak. Hogy

erre nem gondoltak a város urai, ez elg szomorúan jelzi azt a sivár gondolkodást, a mely irányítja a őket tetteikben. Talán a változott idők, melyeknek itt-ott örömmel látunk údvös eredményeit, megdözták a rég nékülözött támogatást jótékony egyesületünknek is.

De hibás a városi hatóságban kívül maga a város közönsége is! Azok a jótékony lelkű férfiak, a kiknek anyagi helyzete megengedi, hogy szívük nemesebb vágyát kövessék, adományaiknak minden alkalommal csak a morzsáit juttatták a jótékony nőegyesületnek. Pedig a ki a szenvedő embereken segíteni akar, e segítséget jobban nem juttathatja a szükséges helyre, mintha azt a jótékony nőegyesület kezébe teszi le.

Hiszen ismerjük általánosan, hogy a jótékony alapítványoknak mi a sorsa! Nagyon ritkán jutnak kamatai azoknak, a kik azt legjobban megérdemlik. Kapják egyes protekciója egyének, nem ritkán olyanok, a kik egyáltalán reá szorulva nincsenek, s a kik az alapító intenciói szerint abból nem részesülhetnek. Így hamisítják meg napjainkban a humanizmus jelszavával az igaz keresztényi szeretetet. Ezzel szemben nyugodt lélekkel elmondhatjuk, hogy a jótékony nőegyletnek juttatott minden krajczár megtalálja a maga szegényét. Mert a jótékony nőegyesület állandó figyelemmel kíséri a nyomort, keresi és ismeri a város szegényeit és minden szegénynek körülményeihez mérten juttatja segélyét. És akadnak — elég szomorú — oly férfiak is, a kik a jótékony nőegyesület működését gunyolták és abban az asszonyi hiúság érvényesülését látták. Mennyi durvaság lehet az ilyen szívből, milyen irétség az agyban, hogy a nő legnemesebb törekvést gunnyal illetni képes. A nő hivatása és rendeltetése az, hogy a szerencsétleneket vigasztalja, a nyomorban levőket gyámolítsa. A nő hivatása az emberi élet nemesebb irányba terelése. Gondolat világnak költészete a nő s a szeretet ébrentartója az emberiségben. Lehet-e tehát elgondolni is, hogy olyan munkakörben, a hol mindenek előtt szivre, nemes érzésre van szükség, a férfi pótolhassa a nőt.

a hol házasságukat török szokás szerint kellett megkötniök.

Miután Hasszán legszebb szürkijét felkantározták és gazdagon felszerszámozták, Ajkuna féltelt reá. Mújó mint údvarias férfi, gyalog haladt s kedvesének lovát kantáron vezeté.

A lovon ülő Ajkuna szép ruhájában — bár török szokás szerint beburkolva — valami pompás látvány volt. Gyönyörű termete még az időmentalan burkolatból is kiffint. Mújó pedig török diszruhájában az erőtelj duzzadó férfi mintaképe lehetett volna. Mikor a falun keresztül mentek, nagy tömeg nép bámulta őket; a legtöbbben sajnálkoztak Mújó felett, mint ők mondták ostobaságáért.

Végre elhagyták a falut. Utjok a szántóföldeken vezetett keresztül s itt Ajkuna egyszerű csak ismét megszállta rossz szelleme. Az utolsó napok eseményei közben oly ünneplés, majdnem szelid Ajkuna minden rossz tulajdonsága visszatért. Kínózni kezdte a lovát s ingerelni a lovát biztos kézzel vezető férfit. Majd visszatartá, majd jobbra-balra, majd előre ugratta a lovát, majd pedig megállítá. Mújónak munkájába került, míg a gyönyörű lovát lecsillapítá, mely néhányszor már majdnem legázolta őt.

Ez jó ideig tartott így; végre is Mújó türelme kezdett elfogygni. Erős kézzel megrántotta a ló kantárát, megállítá a lovát és nyugodtan monda:

— Kedves lovam, kérlek jöjj nyugodtan, mert ha eddigi boldogságaidat folytatod, agyonlőlek.

Egyidejűleg revolverét kihúzta övéből s azt a lónak, mintegy kimondott szavai megerősítésével odamutatta. Ezután csöndesen, tovább folytatták utjokat.

Alig telt el egy kis idő, Ajkuna újra ingerli a lovát, ingerli a férfit; Mújó ismétli figyelmeztetését. Nem használ; Ajkuna olyannak maradt, aminő ezelőtt volt. Semmit és senkit sem tekintve folytatá gyermekek és ostoba játékaikat.

Mújó kimeríthetetlen nyugalommal vonta elő harmadszor is revolverét és mondta:

— Utójára figyelmeztetek: nyugodt maradj vagy lelélek.

Es a ló nem hallgatott e figyelmeztetésre; folytatta rakoncátlanoklását.

Mújó türelme elfogyott. Visszafordult, kivonta revolverét, a ló homlokához illesztette Ajkuna megriaszta, gyorsan lengrott a lórol

A következő pillanatban eldőrdült a pisztoly, — a ló összerogyott

Most már gyalog folytatták utjokat?

Ajkunát, Mújó nyugalma és erélye megfélemlítették. Ajkuna őt követve. A ló esetéről egyáltalán nem beszéltek A nő feltűnően csöndesen maradt; szóla sem mert.

— Hej, mi lesz veled Hercegovina gyöngye? . . .

Embereink végre elérték Mújó házat, hol ez anyjának bemutatná nejét, ki őt aztán egy barátságos, keleti pompával burtozott szobába vezette, melynek kitárt ajta a férfi lakosztály egy szobájára nyílt.

A fiatal asszony ünnepléses fogadtatására előkészített gyönyörű ajándékokon kívül apró asztalkák voltak dúl lakomával megerítve.

Mújó ünneplésesen komoly vala; elvéve egy-egy büszke mosoly vonult végig férfiasan szép arcán. — Vajon biztos volt-e Ajkuna feletti győzelméről?

Látzólag közönyösen sodort egy cigarettát, meg gyújtá azt s annak kék füstjét elmélázva szemlélte; közben bejött gyönyörű macskája és hozzádörzsölődött, Mújó végigsimítá . . . Gondolataiba elmerülve, Mújó egészen megfélekezett a macskáról; az egy darabig fel-alá járkált a szobában, míg végre is befedezte az asztalon elhelyezett édességeket és elkezdett nyalakodni.

Mújó észrevette ezt s elűzte a macskát; a macska azonban kis idővel utóbb visszatért.

Mújó türelmét vesztve, odaszólt a macskához: — Te, ha még egyszer nyalakodni fogsz, akkor lelélek és te tudod, hogy komolyan beszélek.

Ajkuna a szomszéd szobában titokban mindezt látta és hallotta. — Vajon mit gondolhatott? . . .

Pár pillanat múlva a macska ujjalag a gazdagon terített asztalhoz lopódzott; ez alkalommal azonban az ablakon keresztül.

Alig hogy Mújó ezt látta, felemelte revolverét, célzott, — egy dörrenés . . . és a macska lebukfencezett az ablakról . . .

Isteni Ajkuna rátaláltá-e a mesterredre?

Hónapok multak. Ajkuna a föld legderékabb asszonyává, Mújó a legboldogabb férjé lett. Szinte usztak mindketten a megelégedés és boldogságban . . .

Hej, de a gonosz világ még mindig tudott Ajkunáról rosszakat mondani s még mindig sajnálta Mújót. Hogy miért? azt talán senki sem tudta.

Egy napon Mújó faluja kávéházában mő-

Ime ez a mi jótékony nőegyletünknek helyzete, ez társadalmi rendeltetése.

Mint ebből is látható a tervbe vett s már nagyon is sürgtő népkönyha ügyét senki sem oly hivatott megoldani, és létesíteni, mint éppen a jótékony nőegylet. Szivesen csatlakozunk mi is a „Szekegyehérvár és Vidéke“ fellegéhez, és hisszük, hogy tévedés részünkről föltételezni a városi hatóságól, hogy a nem támogatná nemes irányu törekvésében a jótékony nőegyletet. Kívánjuk is magunk részéről, hogy megrögzött rossz véleményünket a városi hatóság ezuttal meghazudtolja.

De már most kijelentjük, hogy nem tartjuk elegendőnek a városi hatóság jóindulatát. Magának a nagy közönségnek is több jóindulattal s nagyobb áldozatkészséggel kell felkarolnia a jótékony nőegyletet hölgytagjainak működését és sem a férjeknek sem más férfiaknak nem szabad gunyos kicsinyléssel beszélni a jótékony nőegylet működéséről. Örvendünk valamenynyien, hogy hölgyeinket ilyen nemes irányu egyesületben látjuk buzgalkodni, a mi az ő homlokukat a legnemesebb fényvel övezi.

Sőt tovább kell mennünk ez irányban. Önmagunknak is, a helyi sajtónak is több figyelemmel, nagyobb érdeklődéssel és szeretettel kell fölkarolnunk a jótékony nőegylet érdekeit. És ha a városi hatóság, ha a nagy közönség és a helyi sajtó kellő szeretettel fogja az egyesületet támogatni, büszkén fogunk majd hivatkozni azon sikerekre, a melyeket ez a nemes irányu egyesület el fog érni.

Nem oszthatjuk azonban azt a felfogást, hogy a jótékony nőegylet saját egész alatt *Népkönyha-egyesületet* alakítsa. A népkönyha a jótékony nőegyletnek működési körében benne van, azt bele vinni ilyen új cím alatt felesleges. Más részt pedig a jótékony nőegylet működése annyira irányban áldáshozó, hogy erősíteni csakis egyik irányu működésében, nem volna igazság. Tegyük erőssé magát az egyesületet és akkor meg fog felelni minden irányu köte-

lezettségének. Sajnálattal ismerjük ol, hogy nálunk a jótékony nőegylet kivül vannak más *felekezeti* jellegű jótékony nőegyletek is. De ez nem zárja ki azon kötelességünket, hogy szeretetünkkel azt az egyedüli jótékony nőegyletet tüntessük s annak érdekeit támogassuk, a mely a jótékony nőegylet munkájában nem kérdezzük az éhezőtől, a szenvedőtől, hogy mely vallásfelekezethez tartozik, hanem egyképpen igyekszük a város minden szegényén segíteni.

Tisztelet minden jótékony intézménynek, mely az emberi nyomor enyhítésére alakult. E tiszteletből semmit elvenni nem akarunk. De fel kell említenünk ezuttal, hogy a kik a jótékony nőegylet felekezetei szerint nem gyakorolják, azok ép az oly sokszor igaztalanul vádolt katolikusok. Éppen ezért is, ha a jótékony nőegylet munkájában közös erővel akarunk részt venni, ha arra akarunk ösztönözni törekedni, hogy felebaráti szeretetünk ne legyen önző és elfogult, abban az esetben a két felekezeti jótékony nőegyletnek bele kell ovdania a jótékony nőegyletbe. De ezt csak abban az esetben kívánjuk, ha női hivatásuk érzete maga ezt sugja nekik s ha a szívökben is érzik az együttműködésnek szükségét. Ha pedig ezt nem éreznék, akkor legalább a népkönyha felállításában csatlakozzanak a jótékony nőegyletbe s ebben a kérdésben, erre a célra szavazzanak ők is meg bizonyos összeget, a melyet a jótékony nőegylet rendeltetésének megfelelőleg használna fel.

Kívánjuk, hogy megértésük az e sorokban írottakat mind azok, a kiknek lelkében él a hit mellett az ember szeretet is. Ez esetben nem kell féltelnünk jótékony nőegyletünket. Munkájában az egész város fogja segíteni.

Lapunk zárta előtt levelet kaptunk ismert kézről, a mi e névtelen levélnek megszerzi a kellő értéket.

A levél így hangzik:

Ez hatott. Készséggel megegyeztek ebben s elhatározták, hogy mit tesznek ennek megtudására, a mit azonnal végre is kellett hajtaniok. A fogadás díja 50 arany volt.

Három megbízott, a teltzakállu és Mujó rögtön elmentek a teltzakállu házába. Utóbbi megkopogtató az ajtót s nyersen parancsolá, hogy az ajtót rögtön kinyissák.

A házból meglehetősen éles női hang hallatszott, a mint pörökedve válaszolta:

— Talán nem olyan sürgős a bejövetelem, hogy ne tudnának egy kicsit várni.

Egy ideig így folytatta nyelvelését, míg a teltzakállu és három itélkező társa meghökkenve néztek össze; Mujó azonban egykedvű és csöndes maradt . . .

Végre az öt férfi beléphetett a hába s rögtön a férfiak lakosztályába, a szelamlikba mentek; e mellett volt a hárem is, a női lakosztály.

A háziur intésére azonnal behozták a fekete kávé és felszolgálták; természetesen az elmaradhatatlan és szinte kötelező cigaretták sem hiányoztak.

Miután a férfiak magukat kipihenték, a teltzakállu a szomszéd szobában tartózkodó asszonyának parancsolta, hogy az udvaron azonnal nagy tüzet rakjon.

Az asszony kinevette; — miért rakna ebben a szép, sötét nagyon is szép meleg időben még tüzet is?

A gazda erőlyesen ráparancsolta neje; ki végre nagy vonakodás után szót fogadott és csakugyan tüzet rakott.

Hogy a tűz lobogott, a férj kiszólva, azt parancsolta, hogy neje a hozományát, főleg a fehérneműket, hordja ki az udvarra . . .

Sz.-Fehérvár, 1898. márc. 23.

Mélyen tisztelt Szerkesztő úr!

Becsés lapjának utolsó számában megjelent „népkönyha ügyében“ írt cikkére bátorodom azon felvilágosítást adni, hogy az a bizonyos nemeslelkű egyén, ki 1888-ban 1000 frtot egy népkönyha alapjára, 200 frtot annak felszerelésére felajánlott, és akkor azon választ nyerte, hogy nincs Fehérvárnak népkönyhára szüksége, fordítsa az összeget másra, — még most is hajlandó ez összeggel hozzájárulni, ha a népkönyha létrejön.

Ezt kívántam tekintetes Szerkesztő úrral mihez tartás végett tudatni.

Melyek után maradtam kiváló tisztelettel N. N.

Rendkívül örvendünk, hogy ez a nemeslelkű emberbarát még ma is olyan lelkes örömmel hajlandó a város szegényeinek érdekeit felkarolni. Meg vagyunk győződve, hogy e nagylelkű ajánlatot ez uttal nem fogják visszautasítani és a jótékony nőegylet elnöksége sietni fog a nemes lelkű emberbaráttal mielőbb érintkezésbe lépni.

A felajánlott 1200 frtot, — melyet városunk tehető polgárai is a maguk részéről bizonnyal szaporítani fognak, — már magában véve olyan alap a kezdethez, a mely a jótékony nőegylet lelkes tagjainak működését megkönnyíti.

Kívánjuk, hogy nemes irányu törekvésüknek ez a nemes lelkű emberbarát adományával olyan nagy segítségére legyen, mint a milyen tiszteletet érdemel maga a dicséret szavakkal érdeme szerint nem méltányolható jótékonyosság!

Isten segítségével legyen a népkönyha létesítésén fáradozó jótékony nőegylettel!

hamedánok és szerbek üldögéltek vegyesen s üdésből iszogatták a fekete kávé, mások pedig dohányozgattak. Szórakozásul Mujó és Ajkunáról beszélgettek.

Ekkor belépett Mujó — a beszélgetés fel-tünően vontatott lassu lett . . .

Mujó sejté, hogy róla és talán Ajkunáról beszélgettek, ezért rögtön közjük veyült s műveltsége és tudásával a beszédet majd erre, majd arra irányította, míg végre is szóba hozta saját helyzetét, családi körülményeit. S ime, a beszéd fennakadt, miből rögtön átlátta, hogy az imént csakugyan róla volt a szó; különben igen derék és tiszteletreméltó szomszédai csodálatos viselkedése meglepte ugyan, de egyuttal ennek okát is tudni óhajta . . .

Rövid szünet után újra társalgást kezdett s kis kitéréssel egyenesen megkérde társai előbbi viselkedésének, mit jól észrevett, okát.

A beállt nyomasztó szünet után megszólalt egy teltzakállu török:

— Sajnálunk téged azért, hogy feleséged oly akaratos és vad.

Mujó hiába erősítgette, hogy neje ma már kezes, szelid s a teltzakállunak is hiába mondá, hogy Ajkuna határozottan és minden tekintetben kedvesebb és engedékenyebb, mint az ő neje. — a környezet kételkedő fejcsóválása volt az egyedüli felelet; a teltzakállu megjegyze, hogy ez egyszerűen lehetetlen; s ehhez a többiek is beleegyezőleg bólogattak. Mujó állítását senki sem hitte el. De hát, hogy is hihették volna? . . .

Mujó a legnagyobb zavarban volt, hogy mit tegyen. Végre is az egyik beszélő segíté ki, azt ajánlvá, hogy tegyék fogadás tárgyává Mujó állításának igazi értékét.

Ujra vihógás s csak hosszú okoskodás után tette meg azt, a mit férje kívánt.

Ekkor a teltzakállu ismét feleségéhez fordult:

— Te, Fatima, azt kívánom, hogy ezeket a holmikát dobd abba a tűzbe.

No hiszen lett itt láрма, de akkora, hogy a férfiak szinte szólni szerettek volna.

Az asszony tombolt, örvöngött, urát eszteleznek, bolendnak, gazembernek, szóval a becstületes fogalom kivételével mindennek elnevezte s a kívánság teljesítése ellen teljes tüdejéből és akaratával tiltakozott . . .

A férfiak eleget láttak és hallottak, elhagyták a még mindig dühöngő asszonyt, hogy a másikat is megpróbálják. A teltzakállu nagyon megszügyenitve érezte magát, hogy felesége, férjének — igaz, hogy indokolatlan — kívánságát nemcsak hogy nem teljesítette, de őt még szidalmakkal is illette.

Ajkuna, te szegény hercegovinai virágszál, hogy felelsz meg a próbának, mikor ez a „szelid“ asszony is már ennyire elleneszegett?

Elértek végre Mujó házához, ki az ajtót megkopogtatta és parancsolta hogy azt nyissák ki.

Léptek hallatszottak, az ajtó rögtön megnyílt s a belépő férfiak egy női alakot — Ajkuna volt — láttak a háremhez vezető ajtón eltűnni.

A szokásos fekete kávé és dohány élvezése után Mujó lehívatta Ajkunát s az ajtón keresztül kiszólt hozzá: parancsolta, hogy rakon tüzet.

A bentülök hallották az elsiető lépteket s kis idő mulva már jelentette is az asszony, hogy a tűz lobog.

További randleltre minden ellenkezés nélkül a fehérneműket is kihordá az udvarra . . .

HIREK.

— Egyházmegyei hir. Az ujonnan kinevezett apátokat *Komáromy* Károly szt. Mórictól címzett bóthi és *Mayer* Károly tisibóthi apátot e hó 20-án áldotta meg dr. *Steiner* Fülöp megyéspüspök házi kápolnájában.

— Alapítvány. Ifju lelke nemességének szép tanujelét adta a tavaly elhunyt *Felmayer* Károly fiatal leánykaja, *Felmayer* Juliska, midőn 200 frtos jutalom-alapítványt tett le a helybeli polgári leányiskola számára. A jutalmat évenként a jó előmenetelt tanúsító, szorgalmas, jóviseletű, szegénysorsu lányok élvezik, kik majd hálásan fognak gondolni a nemes szívű kis adakozóra, a ki nyilvános szereplését az életben ilyen nemes cselekedettel kezdette meg. — *Felmayer* Juliska szép tettéért *Wlassits* Gyula vallás és közoktatásügyi miniszter külön leiratban fejezte ki elismerését, a melyhez a város közönsége nevében mi is csatoljuk a magunkét.

— *Matinée.* A helybeli állami főreáliskola f. hó 20-án jól sikerült ünnepélyvel ülte meg dr. *Kuthy* József kir. főigazgató névnapját. Délelőtt 10 órakor már zsufolásig megtöltött városunk előkelő közönsége az intézet tornatermet, melyet az ifjuság az ünnepély fényének megfelelően, izlésesen feldíszített. Midőn *Kuthy* József a terebe lépett, az énekkar üdvözölő dallal fogadta, melynek végeztével megkezdődtek a szavalatok: *Klincsek* József VII. o. t. Arany János „Fiamnak” című versét és *Paál* Kálmán VII. o. t. Petőfinek „A jó öreg korcsmáros” című költeményét adták elő. *Magyar* Pál VI. o. t. zongora kísérete mellett *Bernstein* Győző V. o. t., *Herman* Ede főreáliskolai zenetanárnak egyik tehetséges tanítványa játszotta nagy sikerrel *Marschernek* „A hegedűs hatyudalát.” *Révész* Elemér Abrányi Emil „Vándor madarát” szavalt közepes sikerrel. — *Regőczy Eszter* Győző főreáliskolai tanár „A tanulásról” olvasott fel a közönség élénk érdeklődése mellett nagy tu-

most *Mujó* szinte alig hallhatóan mondá, hogy ezeket rakja a tűzre; a férfiak nagy feszültséggel vártak, hogy ezt is teljesítse *Ajkuna* vagy sem?

Ajkuna pedig szó nélkül, még csak egy szemhunyorítással sem válaszolva, elkezdte a ruhadarabokat egyenként a tűzbe hajgálni, úgy, hogy végre is az elbámolt férfiak maguk kérték *Mujó*t, hogy a ruhák elégetését szüntesse meg, mit ő kis vonakodás után meg is tett.

A telt szakálú megszágyenülten elismerte állításának valótlanágát, a három bizalmi férfi a legnagyobb bámolatának adott kifejezést. *Mujó*, a boldog *Mujó* pedig szinte ragyogott a meglepődéstől és az elégtételtől.

Ime ezzel fényesen bezonyult *Ajkuna* szelidsége és kezessége, ki egyszerűen sem kérde, hogy miért történik mindez, mert az együtt töltött hónapok alatt ismerni tanulta urát s áthatotta az a tudat, hogy minden helyes, a mit az tesz.

Mujó az 50 aranyat így megnyerte és azt azonnal átadta *Ajkunának*:

Ime vedd e pénzt veszteséged kárpótlásául, de e pénznél is többet ér az, hogy emez érdemes férfiak meggyőződtek engedelmességéről s a lánykorodban rólad elterjedt híreket most már ők fogják megcáfolni. Köszönöm neked, hogy ily fényesen tanusítottad irántam való ragaszkodásodat és hűségedet.

Az okupált tartományokban ma is szájról szájra adják *Hercegovina* gyöngyének a vad *Ajkunának* eme kis történetét, hírét *Mujó* egyszerű eszközének, ki jól alkalmazott ijesztgetésével először megfélemlítette, később pedig férjében minden körülmények között bizni tanította. Vajha a mi hölgyeink is ez utóbbit mindenha követnék.

dással megkonstruált értekezést. *Lówy* Mór főreáliskolai hittanár *Reitmann* Nándor VI. o. tan. zongora kísérete mellett meglepő szép tenorhangon énekelte *Rubinstein* „Asrá”-ját. A közönség lelkes újrajátsza után még két dalt énekelte el. *Esküdtör* Gyula VIII. o. tan. szavaltá ezután Jókai „Munkácsi rab”-ját a közönség tetszése mellett. Az ifjuság nevében *Kiss* István üdvözölte dr. *Kuthy*t, ki szokott elokventiával, hatásos beszédben válaszolt, melyben az ifjuságot becstelenség, szorgalomra, hazaszeretetre buzdította. Az ünnepélyt a „Hymnusz” éneklésével zárták be.

— Számfelülvizsgáló bizottság. *Dieballa* György elnökléte alatt a városi számfelülvizsgáló bizottság a napokban végezte be a házipénztárnak 1896. évi számló, közel száz-ezer tételes számadásainak átvizsgálását. A nagy munka nemsokára a bizottság elé, onnan pedig valószínűleg már április hóban a közgyűlés elé kerül.

— Kegyetlen anya. Az anya hivatása magasztos, telemelő: gyermekét Isten szeretetében, embertársai javára nevelni. Egy életet menteni meg a kárhózzától, úgy formálni azt gyengéd szeretettel, hogy a fejlődő testben az a fogékony gyermeki lélek az igazat, a jót tanulja ismerni, hogy jellemes, Isten féltő ember váljék belőle, a társadalomnak hasznos tagja s az anyai szívnek büszkesége legyen. Ez az anya hivatása. És mégis akad olyan gonoszlelkű asszony, kinek szívéből rég kiveszett a gyermek iránti szeretet, a ki önző, hiu czéljait szent hivatásának elébe teszi s gyakran gyalázatának leleplezéseül, álszégnyeből gyermeke lelkének vagy testének is gyilkosává válik. Egbekiáltó nagy bűn a gyermek-gyilkolás, de százszor nagyobb, ha azt az anya követte el. — Folyó hó 20-án déltűn a „Feltámadás”-hoz címzett temetőkerthben két gyermek a halottasház mögötti liceum sövénye alatt száraz falevelek és fűszálak között egy csesemőt talált. A kis leány-gyermeknek ruhátlan holttestét azonnal a városi kórház halottas kamrájába szállították. Az orvos rendőri vizsgálatot dr. *Bierbauer* Viktor városi tisztí főorvos eszközölte, mikor is kitért, hogy a csesemő csak három napot élt és halála után rejtették el a temető kerthben. Kegyetlen gyilkosság okozta halálát. A kisdéd összeroppant melle, kicsavart karja, bezuzott koponyája mutatják, hogy állatias kegyetlenséggel tudta kivégezni az az anya a gyermekét. Rendőrségünk azonnal széleskörű intézkedéseket tett s mint értesülünk, már nyomon van.

— Épül a villamos. A városi villamos vasut kérdése igaz, hogy a villamossághoz nem méltó lassúsággal, de már a nálunk megszokott tempóban halad a megvalósulás felé. A napokban érkezett meg a miniszter leirata, melyben *Nagy* Ignác helybeli ügyvéd és társai által építendő városi villamos vasut közigazgatási bejárását f. évi április hó 4-ére rendelte el. A minisztert dr. *Halász* László fogja helyettesíteni.

— Tűz gyújtogatásból. Folyó hó 21-én *Sárpente* pusztán gróf *Széchenyi* Viktor kegyurasága alatt álló plebánia udvarán gyújtogatásból eredő tűz ütött ki, mely alkalommal a gróf tulajdonát képező istálló tetőzete egészen leégett 1200 frt értékben s elégett még a plebános 10 frt értékű takarmánya. Mindkettő biztosítva volt.

— Véres verekedés. Folyó hó 9-én déli 12 óra tájban *Horváth* Ferenc és *Szabó* János *Szabadbáthány* községhez tartozó *autonia*-pusztai lakosok az istállóban beszédközben valami jelentéktelen tárgy felett heves szóváltásba keveredtek, melynek vége hatalmas birkózás lett. *Szabó* Jánosnak azonban kevés volt a két ökle, felragadta a széna csomóba tűzött négyágú vasvillát s vérbe borult szemekkel rohant ellenfelére. Ott szurta a hol érte, míg végre *Horváth* tehetetlenül összeroskadott. Fején, torkán, karjain és csomóján sulyos sebekkel volt borítva. A vérengző embert feljelentették a törvényszéknél.

— Szép éremgyűjtemény városunkban. *Füredi* Róbert éremgyűjtő vándor útjában e hó 14-én utba ejtő városunkat, bemutatva magyar, erdélyi és antik éremgyűjteményét a polgári leány és a főreáliskolákban. Celőlja az ifjuságot az érem ismeret főbb vonásaival megismertetni, az egyes érmek és fajok keletkezéséről és változásáról érdekes előadás kíséretében hű képet adni; s mindezt csekély 10 kr. belépő-díj mellett *Emlék-könyvében* a kultuszminiszter ajánlásán kívül országunk számos tudósától úgy, mint amaz intézetek előljáróságától, hol gyűjteményét bemutatva, számos ajánló sort láttunk. S valóban sok ezer példányu gyűjteménye páratlan a maga nemében, s a czélt, mit maga elé kitűzött: az ifjuság oktatását, kiválóan elősegíti. Csak a márcziusi nagy emléknappok voltak okai, hogy aránylag kevés hallgatója volt előadásának.

— Kis nézeteltérés. F. hó 19-én *Szabadbáthány* községhez tartozó *Szárhegyen* az utczán *Fischer* István és *Rausch* István ottani lakosok valami miatt összeszólkóztak. *Fischer* is argumentált, *Rausch* is argumentált, mikor *Fischer* kifogyott az érvekből, kapta a 87 cm. hosszú vasbunkós botját s azzal nagy ütést mért *Rauschra*, úgy, hogy ez azonnal összerogyott. A verekedő felek különben a kir. törvénytől előtt fognak kibékülni.

— Hol a rendőrség? Nem egyszer történik meg, hogy városunkban ezt a felkiáltást hallatja, a mi rendtelenséginköz nem szokott idegen. Ujabbán a *Ponty* vendéglőben megszállott vendégek hangoztatják ezt a felkiáltást. E vendéglő előtt tanyázik ugyanis a dologtalan emberek meglehetősen nagy csoportja, s kora hajnaltól késő estig a legtrágárabb beszéddel, nem egyszer közszemérmert sértő magaviseletükkel botránkoztatják meg a vidékről megszállott vendégeket, a kiket már hajnali álmukból felvernek. — Reméljük, hogy a főkapitány a város más, egy kevésbé exponált helyére deportáltatja ezeket a dologtalan embereket. Csak azt sajnáljuk, hogy a rendőrök még nincsenek annyira kiképezve, hogy az ilyen türhetetlen állapotokra magok felhívják a rendőrfőkapitány figyelmét.

— Czigány virtus. E hó 22-én délelőtt 10 óra tájt *Hegyes* János *inotai* lakos vágott fát árulgatott a *sárkereszturi* sorompónál. Alig adott el néhány garasárát, midőn a közeli czigánytelepről rátámadt egynéhány suhanc s minden fáját elszedték. Valószínűleg czigányok voltak azok az ismeretlen tettesek, is a kik 21-én virradóra *Pangl* Istvánnának gáz- és csónak-üzem sarkán levő boltjába beakartak törni. A lakók azonban felébredtek a zajra s a betörő had elszellett.

— Uj pósthivatal. A kereskedelmi miniszter *Füle* községben pósthivatal létesítését engedélyezte.

— Vigyázatlanság áldozata. Mint levelezők írja *Sukoró* községhez tartozó *János-majorban* történt a szülők gondatlanságából szerencsétlenség. *Katona* Károly pásztor János nevű 22 hónapos fiát felügyelet nélkül hagyták. A kis gyermek a sötétben eltipteget hazulról s a majortól mintegy 500 lépésnyire levő nyílt meszesgödörbe esett. Szülei hosszas keresés után másnap reggel találták rá holttestére.

— Didergő tolvajok. A tavaszi napsugár, melyet már annyi poeta megénekelt, nagyon csalóka. A ragyogó, mesolygó arc csak álca, mely alatt hideg, érzéketlen fő szunnyad, hideg kegyetlen mint a téli éj. A fűtött szobába szökkenő napsugár melegít s csalogat a szabadba. Ott kinn pedig a nagy világosságba didereg az ember a tavaszi kabát alatt, mint az a két *nádasszállomány* atyafi, a kik a József napot meleg szobában akarták megülni és nem volt fájuk. Pedig a lakizhoz minden meg volt, csak tűzifa kellett még. *Balogh*

József a gazdának végre egy életre való eszméje támadt, a mit aztán közzét is kenyeres pajtásával Király Ferenczhez. A hol nincs, ott ne keresse, mondja a közmondás, tehát ahol van ott kell keresni. Mivel pedig gr. Nádasdy uradalmában, a faiskolyában van, ott fognak keresni. El is indult a két bajtárs sötétül este a faiskolyába, ki is választották a legszebb szál tüszőrevaló fát, de hogy történt, hogy sem, elég az hozzá, hogy egy haragos ember nyakon esipte őket és a községre házra vezette. Néhány perc múlva megint csak hűs helyen dideregtek, s szomorú lemondással ülték meg József napját izletes vacsora nélkül . . . meleg szoba nélkül . . .

INNEN-ONNAN.

Tavaszi.

Aranyos napugár lopózik be szobámba, a lenge függöny szövetén át s mosolyogva simul a színes szőnyegre. Kinézek az ablakon, a honnan ez a ragyogó napugár utat talál a szobámba. Kék ég-boltot, napfényt látok odakünn.

Tavaszi van-e? — Avagy csak a kaczer napugár incselkedik velem, elhíthetve azt, hogy hosszú álomból felébredt a természet, s hogy a kihalt világ életre kelt? . . .

A természet élete s az emberi élet, nemkülönben a népek története közt csudálatos hasonlatosság van. A tavasz, nyár, ősz és tél; gyermek, ifjú, férfi és agkor nyilvánulásai szembetűnően hasonlóak.

A nemzet fájának bimbója, az ifjuság lelkesedése, s mit gondoltok, átmege-e majd a férfi akarat tetteibe? A szájj, mely most szivből kiált: Esküszünk . . . nem lesz-e szóltan, mikor a szabadság vesztélyben lesz és mikor a megvédelemzés kötelessége az ő vállalkon fog pihenni?

Mit gondoltok, feltámasztotta-e hosszú álomból a magyar népet a nagy idők emlékének aranylakodalmá és megköti-e a boldogságot ígérő dicső eszmékkel az elválhatlan frigyét, avagy hamis jelszavak által félrevezetve a szabados eszmékkel lép-e vad házasságra?

En azt hiszem, még hátra vannak a nehéz napok. En azt hiszem, még több megpróbáltatásra még több keserű csalódásra és még több megaláztatásra van szüksége a magyar nemzetnek, ha őt újra boldognak akarjuk látni saját házában.

En azt hiszem, még nem egész igazán énekeljük: Megbűnhődte már e nép a multat s jövőndőt.

En azt hiszem, hogy csak előhírnöke ez a márciusi jubiláris ünnep a bekövetkező nagy társadalmi átalakulásnak, csak egy pillanat a jövőből, csak egy elmaradt, eltévedt visszazugár a múltból.

Korai bimbó, vagy másodvirágzás, visszfény vagy hajnal pir-e? — nem tudnám megmondani. Annyit tudok, hogy nem életképes, nem tartós, nem állandó.

Magasztos, lélekemelő tavaszi nap volt márczius idusa ötven év óta mindig, az idén magasztosabb, lélekemelőbb, de nem hatatosabb, mint máskor. Úgy látszik, az ötven év tapasztalata még nem tette okosabbá, szenvedése megtörtebbé a nemzetet.

Még bejebb kell hatolnia a testébe a bomlásnak, még néhány sikertelen próbát kell szenvednie, míg végre felvirrad a társadalmi élet tavasza és az elsunnyadt nemzeti ébredés feltámadása bekövetkezik.

Nem féltem a természetet az örökös téltől. A felfeszített üdvözítő keresztje alól a feltámadás allelujájáig csak pár napi időköz van, Nem ejt kétségbe a nemzet téli álma sem. Tudom, hogy be kell következnie a tavasznak, tudom, hogy előbb-utóbb feltámadunk.

. . . Kinyitom az ablakot. Valami nevezhetlen vágy ébred a szivemben. Szeretném keblemre ölelni azt a napfényt világot, a melyet magam előtt látok; szeretném ujjongani örömmemben az első tavaszi nap láttára.

Hát mégis van ébredés, van feltámadás? A hosszú tél fagyos lehelletét felváltja még a tavaszi levegő édes ölelése? . . .

Az idén Afrika égálja alól hamarabb vonulnak el a golyamadarak, és a fecskék is maholnap újra

itt lesznek, mert messze távol orazárok földjére eljutott Pannónia felől a tavaszi napugár és visszaköltözésre készíti őket. Mintha megelőzte volna a természet önmagát, mintha hamarabb fakadnának a rügyek, mintha előbb bujna ki a pázsit füve az idén. A napugár élénkebb, az ég kékebb, mint máskor. Ez a tavaszi levegő mégsem a valódi tavasz kezdete. Ez a kék égboltozat nem jelent állandó derült. Nem.

Vándormadarak ne jöjjetek még, az a napugár hideg, az a kéklő ég be fog borulni mihamar. Talán csak pár napig, talán csak órákig volt itt a tavasz. A napugár véletlenül tévedt ide; az égről a déli szeleknak ereje elhajtotta ugyan a fellegek havas fodrait, de a föld hideg még, tél lesz újra, fagyos, hideg tél. Csak kérge melegedett fel, belseje dermedett, élettelen.

Ti, kik távol vagytok, nem tudjátok; mi igen. Mi fűrünk abban a napugárban, mi bámuljuk azt a verőfényt derült eget, de nem melegített fel sem minket, sem azt az anyaföldet, melyet veletek együtt hazának hívunk; a tél hidege nagy volt, a gyenge napugár, ez a pillanatnyi meleg nem olvastotta föl a megdermedt természetet.

Mi tudjuk, hogy még jó ideig kell várunk a tavaszra, az ujjáébredésre, a feltámadásra. Még hátra vannak a mérgek fogak, még csak most jönnek a fagyos szentek. Csak most lesz valóban tél. Zordonabb, mert szokatlanabb; nehezebb, mert váratlanabb az igazi, előrelátott télnél.

A napugár első megjelenésére kibújó rügyet, a derült égjaljat ott hagyó vándormadarat, vagy a reményeiben csalódó embert sajnáljam-e?

A rügynek biztos halálát, a vándormadarnak keserves szenvedést, a csalódott emberi szívek örömtelen napokat fog szerezni ez a korai napugár, ez a csalfa tavaszi derű.

Csudálatos: tudjuk, hogy csak ideig-óráig tart és mégis örülünk neki, boldoggá tesz. Előhírnöke a nemsokára bekövetkező tavasznak, a természet feltámadásának.

Hideg levegő nyomul a szobámba a nyitott ablakon át, a mely meleghez szokott tagjaimat megdermeszti. Ah! tehát lopott fény az egész, hazug tavaszi álmodás. Fény, meleg nélkül, álom, mely valóra nem váltik soha!

Szegény virágai a tavasznak, korán nyíllottak. A fény kicsalt a meleg föld védő kebeléből. Kibujtatok a tavaszi napugár első csókjára, azt hit-tétek, hogy a hol fény van, van ott meleg is. Lám jobb lett volna továbbra is álmodozni lenn a föld alatt a szép tavaszról, semmint hinni az első fény-sugárnak, s kibujva rejtetekből elhalni a hideg fény fagyos légkörében. Nem éltetek a föld alatt s így nem is szenvedtetek. Most szenvedtek s meghaltok rövid élet után azzal a fájó tudattal, hogy meghaltok mielőtt tavaszi virágot hoztatok volna.

Avagy jobb a szenvedő élet is, a mozdulatlan halál nyugalmánál? . . .

Olyan a korán kinyílt virág, mint a leány megfontolatlan szerelme. Nem keresi, nem kutatja egyik sem, hogy az a csalogató fény, a mely életre kelti fog-e éltet adó meleget is nyújtani? Nem kérdezi, mi lesz a sorsa: virágníllás vagy hervadás? — élet-e vagy halál?

Nem sajnálom én azokat a virágokat, a melyek mindég virítanak, mert hisz ezeknek kevés a vesztésük. Az elfagyott virág helyén majd új virág fakad, a melyet talán nem is a fagy, hanem a napugár perzselő ereje fog előlni. Csak azokat a virágokat sajnálom, a melyek csak egyszer nyílnak s ha korán kikelve elfagytak, nem is nyílnak ki többé soha.

Szegény korán kelt virágok, szegény leányok!! Az egyikből tengődő növény lesz, melyen nem illatozik virág soha, a másikkól halavány, szenvedő asszony, a kinek nem szabad szeretni többé, ha egyszer szerelmében csalódott!

És ki a hibás, ha korán hajt ki a virág? Ki a bűnös, ha a hazug napugár csálja az életre? — Az, a ki nem óvta, csalfa napugárban kitakarta s csalódásának kitette a kis virágot!

A nádor-utcán tavasz-élet ébred. Színes ruhákban sétálgatnak szép asszonyok, szép leányok. Virágos kalapjukról egész tavaszi világ árad felénk. Pedig nincs tavasz még, a levegő hűvösen mozdul lépteink nyomán, a tavaszi fényben nincsen élet. De a ki látja a színes világot szelid biztatást nyer: lesz még tavasz, nyíllanak majd a virágok!

. . . . Édes dallamok szűrődnek át hozzám a szomszéd házból. Ez a kis város tavaszának poezise, s a magányos embernek vigasztalása. Mert a ki mindég szükségét látott, örömmel fogadja még az asztalról lezuhalt morzsákat is, s a kinek derült, vidám perczeket nem teremt otthona soha, megelégszik, ha a mások vidámságának kacagását hallja; — s a ki nem volt maga boldog, örvendezni tud annak is, ha másokat boldognak lát.

Hallom a hozzám elható édes dallamokat és habár hideg is körülöttem a levegő, a fényes napugárral a tavaszi láznak mómora ragad magával, s ha tudom is, hogy a hideg fényes napugárnak lesz is áldozata, nem félek tőle. Az én kedves virágaimat majd megőrzöm én a csalódástól.

Közgazdaság.

A palackborok kezelése.

Palackokba fejteni csakis oly bort szabad, mely erre teljesen megérett és normális viszonyok közt a palackban már semmiféle kedvezőtlen változásnak nincsen kitéve. A palackborknak tehát transzportképesnek kell lennie, rázásnak, világosságának, hőváltozásoknak alávetve, sem megtörnie, sem megzavarodnia, sem erjednie, sem nagyobbmérvű lecsapódást képeznie nem szabad.

A palackozás két célból történhet: vagy rögtön fogyasztás, vagy hosszabb időre való eltevés céljából. Igen természetes, hogy az oly palackborkot iránt, melyek a következő egy-két hónap folyamán alatt elfogyasztandók s melyek tehát tulajdonképpen csak mielőbbi asztalra helyezés céljából lettek lefejtve, nem szükséges oly nagy érettségi igényeket támasztanunk és a palackozásnál oly nagy rigorozitással eljárunk, mint az oly palackborkoknál, melyek hivatás, hogy a palackban öregedjenek meg s esetleg csak 10—15 vagy még több év múlva kerülnek fogyasztásra. Természetes, hogy ezen utóbbi célra csak kiváló borok alkalmasak, nemcsak a faj, hanem főleg az évjáratot érte ez alatt.

Boireau szerint ily palackozásra csakis kitűnő évek termését szabad felhasználni, mely tökéletesen érett, karakterisztikus ízű és zamatu fűrtöket adott.

A palackozásra a legalkalmasabb a téli évszak, — a francia pinczemesterek tapasztalatai szerint — főleg márczius hónapja; azonban áll itt fokozottabb mértékben mindaz, amit a borok fejtésénél általánosságban elmondunk, hogy mindig tiszta, derült, napos időben, magas légsúlyméri állás mellett fejtünk, szeles, borult, ködös, zivataros, bizonytalan időjárású napokon pedig semmi szín alatt ne palackozunk.

Tartsuk szem előtt, hogy palackozás által az érett borokat nem csak fogyasztásra alkalmas állapotban hozzuk, hanem javítjuk is, úgy hogy 3—4 hónap múlva a butellázott bor már sokkal jobb lett, mint sem ha mindvégig hordóban hagytuk volna. Minden bor különben a hordóban eléri jóságának tetőpontját, ha ezen időn túl is még hordókban tartjuk, többé nem javul, hanem lassankint minőségéből veszít. Palackban viszont — ha a butellázás kellő időben történt — minőségbeli visszaeséstől tartani nem kell.

Az, hogy egész új palackokban, vagy pedig már többször használtakra fejtjük-e le a bort, az tökéletesen mindegy, a fő az, hogy a palackok megtöltés előtt a legnagyobb gondal legyenek megtisztítva.

Ez alkalommal sem arra, hogy esetleg az üveg anyaga nem tökéletes s így a bor tartalma abból bizonyos alkatrészeket feloldhat, sem arra, hogy a palackokat ezen célból hogyan kell megvizsgálni, kiterjeszkedni nem akarok; ugyszintén messze tárgyamtól, ha a palacktisztításra használt különféle módszereket és gépeket leírnám; csak annyit jegyzek meg, hogy ólomserátek — a mint az még ma is sok helyen szokásban van — palackmosásra felhasználni határozottan ártalmas, s ugyszintén

dugómaradványokat sem szabad a palaczkban megtérnünk, ha a bor jószágára súlyt helyezünk.

Finomabb minőségű borok butellázásánál tanácsos, ha a palaczkokat megtöltés előtt tiszta szeszzel vagy cognac-kal kiöblítjük, esetleg ugyanolyan bort is használhatunk e célra, mint a melyent belefejtteni szándékozunk. Természetes, hogy ugyanazon folyadékkal egész sorát lehet a palaczkoknak kiöblögetni.

Fejtéskor első sorban arra kell ügyelni, hogy a bor minél kevesebb levegővel jöjjön érintkezésbe, mi e célból külön palaczk-töltőgépet csapokat, vagy oly készüléket alkalmazunk, melyek egyszerre több palaczkot töltenek meg.

A palaczkokat mindig színültig kell megtölteni, s nem szabad azonnal dugaszolni, hogy a légbuborékoknak, melyek a legnagyobb elővigyázat mellett is a borbá kerülhetnek, módot nyújtsunk a felszinen át elillanni. Azután dugaszoláskor vagy kiöntünk a palaczkokból annyi bort, hogy épen csak egy kevés ür maradjon a dugó és bor felszine közt, vagy pedig oly dugaszoló gépeket kell használni, melyek a felesleges bor és levegő kilépését nem akadályozzák. Ha erről nem gondoskodunk a folyadék összekeverése rendesen palaczkfőrést idéz elő.

Dugaszolásra mindig új és hibátlan dugókat kell használni, melyeket előzőleg mosás által kell megtisztítani és meleg vízben (vagy gőzben) megpuhítani, azután pedig legalább egy negyedórát ugyanolyan borban áztatni, mint a milyen a palaczkokban van. A legjobb dugókat egy Spanyol- és Délfranciaországban, azonkívül Algírban és Északamerikában honos paratölgy (Quercus suber)-nek minél vénebb (100 éves és idősebb) alakjai szolgáltatják, a nálunk is honos keleti tölgy (Qu. occidentalis)-ből nyert dugók távolról sem oly alkalmasak e célra.

A jó minőségű hibátlan dugók tartóssága szinte végtelennek mondható, a rajnai pinczékben heverő 120—130 éves palaczkborok dugói egész rugalmas, a korhadás legkisebb jeleit sem mutató állapotban találhatunk, melyek a palaczk tartalmát mindvégig légmentezték el. Igen természetes, hogy főleg igen finom minőségű palaczkboroknál, melyeknél dugaszoláskor sejtelmünk sincs, hogy esetleg mily igen hosszú ideig kell a dugónak szolgálatot teljesíteni, a dugó megválasztásánál nem lehetünk eléggé elővigyázók.

Dugók különböző hosszúságban és alakban kínálhatunk, legjobbak az egyenes tagságú, hengeralakú 3½—4 ctm. hosszú dugók melyeknek átmérője a palaczk szájának átmérőjével (az üveg külső szélét számítva) egyenlő. Igen természetes, hogy az ily dugót csak dugaszoló-géppel lehet a palaczkba szorítani. Alul hegyesebb dugókat csak akkor használunk, ha dugaszoló-gép nem áll rendelkezésünkre. A dugónak a palaczkból kiálló részét éles késsel az üveggel egyszemben simára el kell vágni.

Dugaszolás után az egész palaczkot, de főleg a száját jó szárazra kell letörölni és néhány pillanatig forró paraffinba kell a dugós részét tartani. Ha így járunk el, hosszabb raktározásra szánt palaczkokat még stanniol kupakkal látunk el, a korai fogyasztásra és szállításra szánt borokat vagy így vagy tel-

jesen montirozva, vignettázva, selyempapírba csavarva raktározzuk. Ezen utóbbiakat bármely nem tulságosan meleg bolt- vagy raktárhelyiségbe helyezhetjük el, míg a hosszabb palaczkozásra szánt borokat feltétlenül sötét helyen, tehát leghelyesebben pinczében, mely télen nyáron egyforma hőmérsékletet tart és nem nedves kell eltetni.

A fekvő helyzet a palaczkoknak okvetlenül legjobb, de főleg oly esetben, ha a paraffinnal való telítést nem eszközöltük, mert másképp a dugók nagyon kiszáradván, a levegő betörlését nem képesek megakadályozni. Azon régi időben szokásos elásása a palaczkoknak nyirkosan tartandó homokba, teljesen felesleges és céltalan eljárás.

Nem minden bor bír meg 10—15 évnél hosszabb palaczkozást, az ilyeneket tanácsos tiz év után más palaczkokba átfejtteni és ekként a romlás okozó aljból megszabadítani. Ez leghelyesebben úgy történik, hogy a dugókat fekvő helyzetben a palaczkok megmozgatása nélkül huzzuk ki és a palaczk alá tartott tölcserén át mindjárt az új, kellően előkészített palaczkba folytatjuk s azt rögtön ledugaszoljuk.

Zavaros, nyulós vagy bármi más betegség jelét mutató bort azonnal, mielőtt a bajt észrevesszük, azonnal hordóba kell a palaczkokból önteni és az illető betegségnak megfelelő kezelésben részesíteni s csak akkor fejteti ismét palaczkokba, ha az „érettségi próbát” jól kiállották. r. ó.

A m. kir. VI. számú

csendörkerületi parancsnokság

keres hasznóberbe vételre oly épületet, a mely a vásártéren vagy közelében van és 70, esetleg több ember elhelyezésére alkalmas.

A bérlet folyó évi augusztus 1-én esetleg előbb is kezdetét veheti és 6 évre terjedne.

Ez iránti ajánlatok a csendör kerületi parancsnoksághoz (Sas-utca 7-ik szám) küldendők.

Árverés.

Kis-Lángon a gazdasági udvarban f. évi április 1-jétől, reggeli 9 órától kezdődőleg. nyilvános önkéntes árverés útján eladatnak a kislángi, jánosmajori és péterszállási bérgazdaságokhoz tartozó összes gazdasági eszközök, gépek (teljesen felszerelt cséplőgépek), felszerelések, épületek, takarmányfélék, valamint lovak, jármos és hízó ökrök és tinók.

Kis-lángi bérgazdaság.

U. p. Lepsény, Fehérmegye.

Olcósot vesz, a ki jót vesz!

A ki jót vesz, takarékos lesz!

ALLAMILAG SEGÉLYEZETT

Első székesfejérvári

MŰSZÖVÉSZET!

özv. Holczer Ferenczné u. Nehr János.

Alulírott tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy az eddig létező özv. Holczer Ferenczné műszöveszetét folyó évi május 1-én átveszem és Zöldfa-utca 29. szám alatt a mai kor igényeinek megfelelően újabban berendezem. Hol minden e szakmába vágó munkák u. m.: Kamuka (damaszt), asztalterítékek, színes terítékek, törülközők, szegélyezett és csinvat ágyneműek, alsó párnák, valódi len vásznak minden fehérítés nélkül készíttetnek. Ajánlom készítményeim előállításáról, hogy munkáim nem a fehérítés által nyerik meg a vevőközönség tetszését, hanem szoliditása által és így nem téveszthető össze a gyárakban mechanikai uton előállított értéktelen áruval. Midőn tehát az említett körülményre a n. é. közönség szives figyelmét irányoznám, reményem, hogy megbízásai által ifjú vállalatom támogatást nyerend.

Föelvem, hogy olcsót vesz az a ki jót vesz. Szöveszetemben meggyőződhetik a ki csak a honi ipar után legkevésbé is érdeklődik az anyag minőségéről és készítményeim előállításáról, hogy munkáim nem a fehérítés által nyerik meg a vevőközönség tetszését, hanem szoliditása által és így nem téveszthető össze a gyárakban mechanikai uton előállított értéktelen áruval. Midőn tehát az említett körülményre a n. é. közönség szives figyelmét irányoznám, reményem, hogy megbízásai által ifjú vállalatom támogatást nyerend.

Maradok teljes tisztelettel

NEHR JÁNOS,

Késmárki áll. szövő ipari szakiskola növendéke.

A Mauthner-féle

hirneves

Konyhakerti

és

virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban,

a törvényesen bejegyzett

MEDVE-VÉDJEGYGYEL

kapható:

BERÉNYI MÓR fűszerkereskedésében

SZÉKESFEJÉRVÁR,

Szögyény-Marich-utca 8-ik szám.

STEININGER SANDOR divat-, vászon- és szőnyeg-üzletében

Székesfejérvár, (Pollák cipésszel szemben)

a tavaszi idényre a legdivatosabb női szövetek, női és gyermek felöltők megérkeztek és azok meglepő olcsó árakért adatnak el.

Vászonneműekben szintén nagy választék.

1 vég vas vászon 30 rőfös kitűnő minőség ezelőtt 7 frt 50 kr	most 4 frt — kr.
1 „ kanavász 30 „ „ „ „ 7 frt 50 kr	most 3 frt 80 kr.
1 „ Rumburgi 50 „ „ „ „ 25 frt — kr	most 8 frt 50 kr.

Kérem a tisztelt közönség szives pártfogását, az elismert szolid és jutányos kiszolgálásról már előre is biztosíthatom.

Tisztelettel

STEININGER SANDOR.

TÓGL IMRE

LÉMEZ-ÁRU GYÁRA, SZÉKES-FEJÉRVÁR.

Var szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására juttatni, hogy 2 év óta fennálló **Gazdasági gép és lemez-áru gyáramat**

Budai-ut 29. szám alól a volt Schlamadinger Alejos-féle helyiségből saját telepemre az indóház melletti volt **SZEGGYÁRBA** helyeztem át. Hol is azt teljesen újonnan úgy rendeztem be, hogy felvehetem a versenyt az összes hasonnemű gyárakkal.

Üzletemben a lakatos és építkezési ipar minden ágába vágó **mű- és vas-munkák** pontosan és szakszerűen készíttetnek el. Elvállalok mindennemű **gép-javításokat**, telefon és vilámlámpák felszerelését, rácozat, diszvas-kapuk és sirkorlátok elkészítését. Ajánlom továbbá a nagyérdemű közönség becses figyelmébe **du s r a k t á r o m a t**. Hol is **gazdasági gépek, kénevezők, permetezők, tűzhelyek**, a legjobb beállítású **ekék**, fa és vas gerendellel, kis gazdák és uradalmak részére állandóan raktáron tartatnak.

!! Kedvező fizetési feltételek !!

Árjegyzék és költségvetés kívánatra ingyen szolgáltatik! Magamat az n. é. közönség b. figyelmébe ajánlván maradok tisztelettel

TÓGL IMRE.

Számítók, körlevélek és árjegyzékek készítése és csomagolása!

ALAPÍTAVOTT 1871.

SZÁMMER IMRE

könyvnyomdája (gőzerővel)
KÖNYVKÖTÉSZETE
ÉS LEVÉLBORÍTÓ-GYÁRA

* SZÉKESFEJÉRVÁROTT *

Készít minden néven nevezendő
KÖNYVNYOMDAI MUNKÁKAT.

Raktárt tart kész nyomtatványokból:

Városi és községi előjárók és árvaatyák számára. Szolgabírói hivataloknak. Ügyvédek, járásbírók és végrehajtók részére. Róm. kath. és ref. lelkesi hivatalok számára. Takarékpénztárak, segély-egyletek, kaszinók és olvasókörök részére. Uradalmak, bérlek és gazdák számára. Gyógyszertárulajdonosok részére. Kereskedők, iparosok és ipartársulatok számára. Szállodatulajdonosok és vendéglősök számára.

Továbbá:
IRÓPAPIROK, LEVÉLBORÍTÉKOK és LEVÉLPAPIROKBÓL
nemkülönb.

IRODAI SZEREKBŐL:
tinták, írónok, valódi acél- és réztollak tolljelűek, peremvázasok s többféleből jutányos árak mellett!

Maghívó-, beletti-, cím- és látogató-jegyek díszesen!

SZABÓ ÜZLET

Székesfejérvárott, Kossuth-utca 4. szám alatt.

Alulírott ajánlja a nagyérdemű közönség becses figyelmébe **du s a n** berendezett raktárát

hazai, angol, francia és brüni szövetekből.

Készít
katonai, papi és polgári öltönyeket

a legjutányosabb árért s a legutolsó divat szerint.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve maradtam kiváló tisztelettel

Szirkovits András u. 9. M.

D'WAGNER ÉS TÁRSAI
EGYESÜLT GYÁRAK
MINT BETÉTI TÁRSASÁG.

BUDAPEST
IX. JÓZSEF-UTCA 3.
(a Gólya malom mögött.)

SZIKVIZGYÁRAK és BERENDEZÉSE ÉS ÉLLÁTÁSA.
SÖR és **BORKIMÉRŐ** KÉSZÜLEKEK.
FENŐÍTŐ ELEKTRO-GALVANIKUS FÉMLEMEZELÉSI INTÉZET.

KÉPES ÁRJEGYZÉK INGYEN ÉS BERMENTÉSEN

FOLYÉKONY SZENSAK

1875 óta a legújabb technikával

HIRDETÉSEK
felvételnek

kiadóhivatalunkban
Szent-István-tér 1. szám alatt
a legjutányosabb árban.

A szépség

emelésére, tökéletesítésére és fenntartására legkittünőbb, teljesen ártalmatlan, vegyíztáza és zairmentes készítmény a

Margit-Créme.

Hatása meglepő.

Pár nap alatt szüntet szeplőt, májfoltot, pör-senést, pattanást, bőrkátrát, (mintesser) és minden más bőrbajt. Kismíjta a ránczokat és himlő-helyeket, még koros egyéneknek is üde, bájos arczszínt kölcsönöz.

Dr. Mosengeil és Metzger hírneves tanárok az arczon levő ránczokat massage által tüntetik el. Erre kiválóan alkalmas a Margit Crème. Ha az arczot napoként Margit Crémével massziroz-zuk, nem csak a szeplők, majfolok és egyéb arczszíntátlanságok tűnnek el, hanem a ránczok, himlőhelyek és egyéb rendellenességek, melyeket öregség, gondok, betegség stb. okoztak.

Övszer a nap és szél befolyása ellen.
Nappal is használható.

Nagy tégely 1 frt, kicsi 50 kr.
Margit hülgypor 60 kr.
Margit szappan 35 kr.
Margit fogpép (Zahn-pasta) 50 kr.
Rosetter hajregenerator az ósz hajnak eredeti színet adja vissza 1 frt.
Hajszókitő, bármely haját srauszókére fest. 50 kr és 1 frt.
Tannochinin pomade legjobb hajápoló és nö-vesztő 35 és 50 kr.
Világosvári Bohus-bajuszpedró dé czege, szép bajus neve'ésre 25 és 30 kr.

Földes Kelemen

Arad, Deák Ferencz-utca 11. szám.
Laboratorium:
Lázár Vilmos-utca 1. szám.

Bel- és külböni gyógyszerészeti és hygienikus különlegeségek, kötszerek, toilette cikkek raktára.
Telefon III. szám.

Főraktár Budapeston **TÖRÖK JÓZSEF** Zsárf.-u.
Raktár Székesfejérvárott:
P. Ács Albert gyógyszerésznél.

3 forintot felüli rendelvények birtumtve küldetnek.

Orvosi tanácsok: a hajszókórtól és a bőrbajoktól csak akkor valódi és minden dóza CEMENS VÉNYEGYENEL VAN LEZÁRVA.

Mű-selyem-szövet festőde és vegyészeti ruha-tisztító intézet.

Sz.-Fejérvár, Szt.-István-utca 3. sz. a.

a Sz.-István templommal szemben.

Minden e szakmába vágó ruhaneműek

UJRA FESTÉSRE + + + +

+ + + vagy TISZTÍTÁSRA

ny a legfinomabb szőrmék, glaczé keztyük stb., csipke függönyök vagy bármilyen tárgy elvállaltatnak.

Gyászruhák

haladéktalanul a legjutányosabb árban, felelőség mellett eszközöltetnek.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérve kész szolgálja

Papp Károly.

A MAUTHNER-féle

hirneves

konyhakerti és * * *

*** * * * virágmagvak**

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb
fűszer- és vaskereskedésekben
kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. sz. alatt létező Mauthner Ődön czég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

1,000,000 korona

Egy millió nyerhető.

A 2-ik magy. kir. szab.

osztálysorsjátékban

a sorsolási program szerint egy millió koronát, tehát hatalmas összegű készpénzt nyer a legnagyobb nyeresemény játékterv 9. §-a szerint; ennélfogva ezen osztálysorsjáték nagyon előnyös nyeresési esélyeket nyújt; és pedig

100.000 eredeti sorsjegy 50.000 pénznyereseményt.

A sorsjegyek felének nyernie kell. Az összes 50.000 nyeresemény a mellette álló jegyzékben fel van sorolva és a kormány ellenőrzése mellett hat egymásután következő rövid időközben kisorsoltatik, midőn is a nyert összeg a szerencsés nyertesnek készpénzben kifizetetik.

Eredeti sorsjegyeket következő eredeti áron adunk el:

Egész eredeti sorsjegy	6 frt — kr.
Fél " " "	3 " — "
Negyed " " "	1 " 50 "
Nyolczad " " "	0 " 75 "

Az összegnek postautalványon való vétele után azonnal megküldjük a rendes eredeti sorsjegyet az első húzásbani nyertesnek. Kivételre utávvétellel is küldjük a sorsjegyeket.

Minden sorsjegyküldeményhez az eredeti húzási programot is megküldjük és minden húzás után vevőink azonnal megkapják az eredeti húzási lajstromot.

Gyakran a resekét kockáztatnak merész vállalatokba, a midőn a kilitásba helyezett nyeresemény nagyon kérdéses.

Ennélfogva kockáztassunk egy sorsjegy vételével aránylag oly csekély összeget, a mely által hirtelen nagy tőkét nyerhetünk.

Sorsjegykészletünk nagyon csekély és gyorsan elfogyhat, tehát ajánljuk, hogy a rendelémennyel ne késünk és kerjük azokat, lehetőleg azonnal, azoaban mindenesetre

legkésőbb f. é. márczius 30-ig
hozzánk beküldeni

Fehér Lajos és társa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főfelárusító.
BUDAPEST, Gizella-tér 5. sz.

A 2-ik magy. kir. szabad. osztálysorsjáték
50,000 nyereseményének jegyzéke.

A játékterv 9. §-a szerint a legnagyobb nyeresemény

1.000,000 Korona.
Egy millió

A nyeresemények következőleg vannak beosztva.

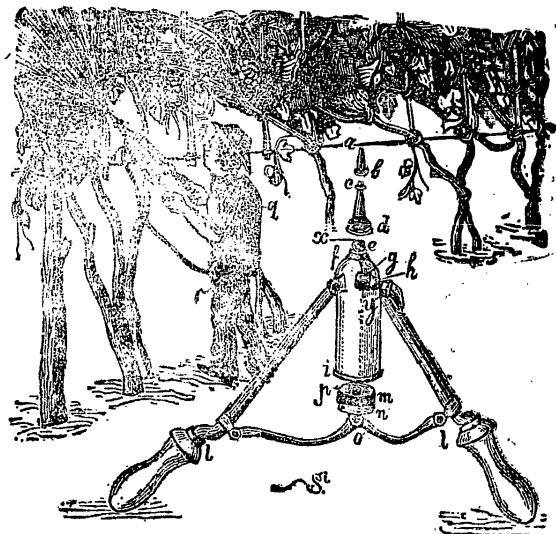
Yeresemények:	Korona:
1 á	600,000
1 " "	400,000
1 " "	200,000
2 " "	100,000
1 " "	90,000
1 " "	80,000
1 " "	70,000
2 " "	60,000
1 " "	40,000
5 " "	30,000
1 " "	25,000
1 " "	20,000
3 " "	15,000
31 " "	10,000
67 " "	5,000
3 " "	3,000
432 " "	2,000
763 " "	1,000
1238 " "	500
90 " "	300
47350 " "	200, 170, 130
	100, 80, 40 korona.

50.000 nyeres. és jutalom 13.160,000 kor. ért.

melyek hat osztályban kisorsoltatnak.

12 méterre visz.
LEGTARTÓSABB ÉS LEGMUNKABÍRÓBB.

18 kitértetésünk közt a bordeauxi nagy díj.

ABBÉ CANDEO szab. páduai permetezője

3 szecovel, 10 évi tartósság. Barmely faputtonyhoz is használható. — Ára tömlővel (puttony nélkül) 11 frt.

SCHVARCZ JÓSZEF és TÁRSA,

Gép- és szerszám-raktár: Budapest, Váci-körút 26.

500,000 darab használatban.

Ára vöröszepűputtonnyal 15 frt.
Mindenféle más permetező is megrendelhető.